

II NIEDZIELA ADWENTU

I czytanie: Ba 5, 1-9

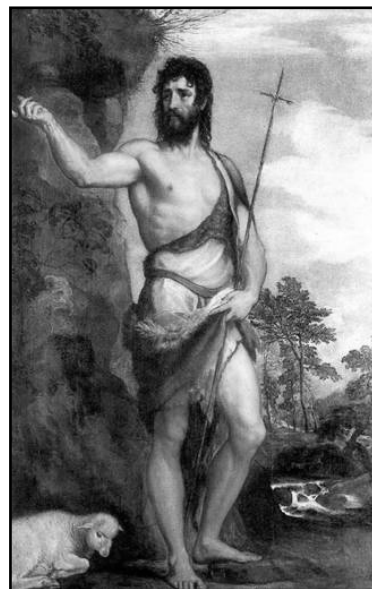
Psalm: 126

II czytanie: Flp 1, 4-6. 8-11

Ewangelia: Łk 3, 1-6

Wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i Trachonitydy, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina zostanie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże». ■

JAK CZŁOWIEK BOGU, TAK BÓG CZŁOWIEKOWI?

Piotr Blachowski
www.liturgia.wiara.pl

Adwent to czas dany nam po to, aby ożywić nadzieję na chwalebne przyjście naszego Zbawiciela, aby rozważyć kierowane w tym czasie przez Kościół do nas słowo Boże. Dzisiaj jesteśmy wezwani, aby przygotować drogę Panu. Lecz nie chodzi tu o materialną drogę, ale o nasze serca, o nasze nawrócenie, czyli oczyszczenie się z grzechów, o wyzbycie się pychy i egoizmu, o wygładzenie szorstkości w obcowaniu z bliźnimi, o działania dla ich dobra.

Mamy więc nasze własne życie uczynić prostą drogą do Boga, drogą bez wybojów i kompromisów. To nasze zadania nie tylko na Adwent, ale każdy Adwent dobrze przeżyty pozwoli nam w nowy i głębszy sposób przygotować się na przyjście Zbawiciela. Ten niezwykły okres mówi o zbawieniu, które przychodzi do człowieka od Boga.

Coraz częściej odczuwamy zagrożenie wielorakim złem. Jak się od tego zła uchronić? Pięknie nas uświadamia w tym zakresie Prorok Baruch, „Złóż ... szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. Oblecz się płaszczem sprawiedliwości, pochodzącej od Boga...” (Ba 5, 1-2).

Nasza egzystencja w świecie widzialnym nie daje nam takiej możliwości, nawet, jeśli jest wypełniona różnymi dobrami wytworzonymi przez człowieka. Żadne ziemskie rzeczy, nawet najbardziej doskonałe, nie są zdolne wyzwolić nas od wszelkiego zła i ugruntować w pełni dobra. Nie uważajmy śmierci za stan ostateczny, gdyż jest ona

Jan Twardowski

Spór

Wielki spór o Boga w licealnej klasie
pytania chłopców twarde
a dziewcząt piskliwe
uśmiech przekory
jeszcze przed rozpaczą
także święty Augustyn miał kłopoty z wiarą
nawet szczęście nie wierzy że już jest szczęśliwe
jest krzyż wiary
jest i krzyż niewiary
wie o tym
Jezus
proszący o ciszę
rozumie obejmie
rękami obiema
już wierzysz- kiedy cierpisz że Go nie ma

jedynie stanem przejściowym w drodze do spotkania Boga-Ojca. To nasze życie, nasze postawy, nasze decyzje będą nas oddalały od Boga lub przybliżały do Niego w dniu naszego przejścia do życia wiecznego. Od wieków Słowo Boże mówi nam o tym, co najważniejsze: „aby miłość wasza doskonalila się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa” (Flp 1, 9-10).

Ewangelista dokładnie określa czas, w którym skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza. Interwencja Boża dokonywała się i dokonuje przez

ciąg dalszy na stronie 2

Ciąg dalszy ze strony 1

proroków, którymi Bóg posługuje się nieustannie. Każdy człowiek na ziemi spotyka kiedyś swojego proroka. Czy znamy godzinę, w której Bóg skierował swoje słowo do nas? Święty Łukasz cytuje słowa Proroka Izajasza, a ten z kolei daje nam receptę postępowania: „Każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech się staną prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.” (Łk 3, 4b-6).

Prorok mówi wprost, że zbawi nas Bóg: „wszyscy ludzie, ujrzą zbawienie Boże”. Tylko czy wszyscy zechcą je przyjąć? Czy wszyscy zechcą się nawrócić? Nie marnujemy czasu, jaki jest nam dany – nawracajmy się sami i módlmy się o nawrócenie innych.

Matko Boża, przez Twoje wstawiennictwo dopraszamy się o umiejętność zrozumienia wartości stanu oczekiwania, abyśmy wyznając wiarę, oczekując przyjścia Pana widzieli w Nim nasze Zbawienie. ■

KAŻDA ŚWIECA W WIEŃCU ADWENTOWYM MA SWOJĄ NAZWĘ I SPECJALNE ZNACZENIE

Jednym z symboli adwentowego wystroju kościoła jest adwentowy wieniec. Od jakiegoś czasu adwentowe wianki zaczęły gościć także w naszych domach. Czy mają jedynie ozdobić dom i stworzyć świąteczną, przytulną atmosferę? Jakie jest ich znaczenie? Kształt, zieleń i liczba świec nie są przypadkowe. Mają swoją głęboką symbolikę.

Znaczenie wieńca adwentowego

Wieniec adwentowy posiada przedchrześcijańskie, skandynawskie korzenie. Został przyjęty przez kościoły luterzańskie i „ochrzczony” jako **adwentowy świecznik**. W wielu krajach wieniec adwentowy znajduje się nie tylko w kościołach, ale także w domach, gdzie każda rodzina zbiera się, aby wspólnie się modlić i przygotować do narodzin Zbawiciela. W Polsce wieniec adwentowy pojawił się po I wojnie światowej.

Okrągły kształt wieńca adwentowego jest symbolem jedności i wieczności. Przypomina powtarzający się cykl pór roku i jest symbolem wieczności Boga i znakiem zwycięstwa Chrystusa.

Wiecznie **zielone gałązki** świerkowe lub sosnowe są symbolem wiecznego życia i znakiem nadziei: na świat ma przyjść Mesjasz, który pokona ciemność, zło i śmierć. Przypominają również wejście Jezusa do Jerozolimy, kiedy został przywitany zielonymi gałązkami i okrzyknięty Królem.

Czerwone wstążki zawiązywane na wieńcu symbolizują miłość Boga, która najpełniej objawia się w narodzeniu Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Fioletowe wstążki są znakiem pokuty i nawrócenia w oczekiwaniu na przyjście Mesjasza.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Jest II Niedziela Adwentu. Na Mszy św. o 16.00 w ramach Dnia Modlitw o Dar Potomstwa szczególną modlitwą obejmujemy małżonków pragnących potomstwa. O godz. 17.45 nieszpory.

W poniedziałek uroczystość odpustowa ku czci św. Mikołaja, patrona naszej parafii i patrona Chrzanowa. Msze św. o godz. 6.30, 8.00, 12.00 i uroczysta suma odpustowa o godz. 18.00. Serdecznie zapraszamy, byśmy we wspólnocie parafialnej mogli dziękować Panu Bogu za naszą parafię i prosić o Boże błogosławieństwo dla wszystkich mieszkańców Chrzanowa.

W tygodniu obchodzimy: we wtorek wspomnienie św. Ambrożego; w środę Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – Msze św. w tym dniu o 6.30, 8.00, 10.00 i 12.00; po południu o 16.00 i 18.00. Również w środę kończy się Rok św. Józefa.

W tym tygodniu zapraszamy na roraty dla dzieci we wtorek i czwartek o 18.30 i w sobotę o godz. 18.00.

Zachęcamy dzieci, by przez czas adwentu przygotować dekoracje choinkowe, które przyozdobią choinkę przy szopce w naszym kościele.

Poświęcone opłatki można nabyć po Mszy św. przed kościołem, a w tygodniu w kancelarii parafialnej. Przypominamy, iż ofiara składana za opłatki jest formą finansowania wynagrodzenia pracowników parafialnych. Bóg zapłać za zrozumienie i za każdy dar.

W kaplicy Matki Bożej znajdują świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom. Koszt jednej świecy wynosi 7 zł. Dopiero ofiara złożona powyżej tej kwoty stanowi pomoc dla potrzebujących z naszej parafii.

Zachęcamy do skorzystania oferty kiermaszu przygotowanego przez Fundację Brata Alberta.

Z kolei za tydzień będzie kiermasz ciast – nabywając cisto będziemy wspierać walkę o życie Maksa Tomali, który oczekuje na kosztowną operację.

Za tydzień druga niedziela miesiąca – składka na potrzeby parafii.

Do wieczności odeszli śp. Karolina Piekarska, Patrycja Kierc, Maria Borgula, Jan Jarczyk i Józefa Ciaputa. *Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki wieków amen.*

Polecamy się wstawiennictwu św. Józefa. ■

Świece na wieńcu adwentowym

Cztery świece adwentowe symbolizują cztery tygodnie adwentu i wskazują na najważniejsze etapy historii zbawienia. Zapalane kolejno w każdą niedzielę wskazują na upływ czasu, skracając czas oczekiwania na Boże Narodzenie.

„**Świeca Proroka**” (Świeca Nadziei) – zapalana w I niedzielę adwentu, symbolizuje proroków, którzy zapowiedzieli przyjście Mesjasza.

„**Świeca Betlejem**” (Świeca Pokoju) – zapalana w II niedzielę adwentu na pamiątkę miejsca, w którym narodził się Zbawiciel.

„**Świeca Pasterzy**” (Świeca Radości) – zapalana w III niedzielę adwentu przypomina pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Jezusa i ogłosili światu „radosną nowinę”. Niedziela ta nosi nazwę Gaudete („Radujcie się”), dlatego świeca ma radosny, różowy kolor.

„**Świeca Aniołów**” (Świeca Miłości) – zapalana w IV niedzielę adwentu symbolizuje aniołów, którzy objawili się pasterzom w grocie betlejemskiej, ogłaszając im narodziny Dzieciątka Jezus.

Obraz wspólnoty

W całości wieniec adwentowy jest obrazem wspólnoty oczekującej w miłości i radości na swojego Pana. Dlatego powinien być umieszczany w kościele w widocznym miejscu lub w domu, na stole. W domach, zgodnie z tradycją, świece **zapala najmłodszy członek rodziny**.

Znając tę głęboką symbolikę wieńca adwentowego, z pewnością nie zrezygnujemy z jego okrągłego kształtu. Zadbamy też o to, aby nie znalazły się w nim elektryczne lampki, ale prawdziwe, woskowe świece. ■

EUCHARYSTIA - JEDYNE LEKARSTWO NA ŚMIERĆ (cz.2/2)

ANTIDOTUM NA ŚMIERĆ

Dzięki sakramentowi Eucharystii możemy jednoczyć się z Chrystusem w Jego ofierze krzyżowej, doświadczać radości zmartwychwstania i uczestniczyć w życiu i miłości Boga w Trójcy Świętej Jedynej. Powinniśmy zawsze pamiętać, że „Ofiara Chrystusa i ofiara eucharystyczna są jedną ofiarą” (KKK 1367), a kiedy uczestniczymy we Mszy św., mamy wraz z Chrystusem ofiarowywać samych siebie Bogu Ojcu.

Zmartwychwstały Chrystus staje się dla nas w Eucharystii „chlebem życia” (J 6,35). Pan Jezus mówi:

- „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata” (J 6,51);

- „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił. (...) Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki” (J 6,55-58).

- „Eucharystia kieruje do ostatecznego celu – pisze św. Jan Paweł II – jest przedsmakiem pełni radości obiecanej przez Chrystusa (por. J 15,11); w pewnym sensie jest antycypacją Raju.

Kto się karmi Chrystusem w Eucharystii, nie potrzebuje wyczekiwać zaświatów, żeby otrzymać życie wieczne: posiada je już na ziemi, jako przedsmak przyszłej pełni, która obejmie człowieka do końca. W Eucharystii otrzymujemy także gwarancję zmartwychwstania ciał, które nastąpi na końcu świata:

»Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym« (J 6,54).

Ta gwarancja przyszłego zmartwychwstania wypływa z faktu, że Ciało Syna Bożego, pozostawione jako pokarm, jest chwalebny i Ciałem Zmartwychwstałego. W Eucharystii – żeby tak powiedzieć – staje się dostępną »tajemnicą« zmartwychwstania. Dlatego też słusznie św. Ignacy Antiocheński określał

Chleb eucharystyczny jako »lekarstwo dające nieśmiertelność, antidotum na śmierć« (EE 18).

TO WAS GORSZY?

Żydzi byli zszokowani i zgorszani, gdy słyszeli to, co Jezus mówił na temat Eucharystii, i pytali się: „Jak On może nam dać [swoje] ciało do spożycia?” (J 6,52). „Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?” (J 6,60) – mówili z kolei Jego uczniowie. Wtedy Pan Jezus wypowiada słowa, które tłumaczą istotę Eucharystii: „To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, jak będzie wstępował tam, gdzie był przedtem? Duch daje życie; ciało na nic się nie przyda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem” (J 6,61-63).

Kiedy Pan Jezus mówi: „A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, jak będzie wstępował tam, gdzie był przedtem?”, wskazuje na tajemnicę uwielbienia (wywyższenia) Jego człowieczeństwa (ciała i krwi) w śmierci na krzyżu, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu.

W innym miejscu Jezus powiedział do apostołów: „Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja Jestem” (J 8,28), czyli że po Jego śmierci i zmartwychwstaniu rozpoznają, że jest On Bogiem. Wywyższenie wskazuje więc na przemianę człowieczeństwa Chrystusa, która się dokonała w Jego śmierci, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu. Wtedy człowieczeństwo Jezusa zostało uwielbione i tak przemienione, że zamieszkała w Nim „cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała” (Kol 2,9; por. Kol 1,19).

Od tego momentu Jezus Chrystus zakończył na ziemi swą fizycznie widzialną obecność i w swoim człowieczeństwie rozpoczął nowy rodzaj egzystencji. Po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Chrystus jest niewidzialny, ale wszechobecny w swoim człowieczeństwie i dlatego staje się możliwa Jego rzeczywista, substancjalna obecność w Eucharystii.

„Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napęlić” (Ef 4,10) – pisze św. Paweł. Człowieczeństwo (ciało i krew) Jezusa w Jego śmierci, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu zostało uwielbione mocą Ducha Świętego i stało się prawdziwym duchowym pokarmem i napojem.

Eucharystia to zmartwychwstały Chrystus w swoim uwielbionym człowieczeństwie, który daje nam siebie cały, aby uczynić nas „uczestnikami Boskiej natury” (2 P 1,4).

Ustanawiając sakrament Eucharystii podczas Ostatniej Wieczerzy, Pan Jezus antycypował zbawcze wydarzenia śmierci i zmartwychwstania i dawał apostołom do spożywania postaci eucharystycznymi swoje uwielbione Człowieczeństwo (Ciało i Krew).

Pan Jezus daje nam w Eucharystii siebie samego, swoje prawdziwe ciało i krew, ale już w stanie uwielbionym. Dając nam siebie pod postaciami chleba i wina, przemienia nas mocą Ducha Świętego, abyśmy już teraz na ziemi uczestniczyli w miłości i wiecznym życiu Trójcy Świętej. Dlatego Jezus przestrzega nas: „Jeżeli nie będziecie spożywali ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie” (J 6,53).

Inaczej mówiąc, jeśli nie żyjemy w stanie łaski uświęcającej i nie przyjmujemy Eucharystii z wiarą w tajemniczą obecność w niej Jego Ciała i Krwi, to w ten sposób sami siebie pozbawiamy udziału w życiu wiecznym.

Kiedy Jezus skończył wyjaśniać tajemnicę Eucharystii, to wtedy tak powiedział do apostołów: „»Lecz pośród was są tacy, którzy nie wierzą«. Jezus bowiem na początku wiedział, którzy to są, co nie wierzą, i kto miał Go wydać” (J 6, 64). „»Czyż nie wybrałem was dwunastu? A jeden z was jest diabłem«. Mówił zaś o Judaszu, synu Szymona Iskarioty” (J 6,70-71).

ciąg dalszy na stronie 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK – 6 XII

UROCZYŚCIE ŚW. MIKOŁAJA, BISKUPA

- 6.30 1) + Kazimierz i Halina Gurgul (od mieszkańców bloku 30c przy ul. Kadłubek)
2) + Krystyna Sroka (od Agnieszki i Franciszka Giermek)
- 8.00 + Teresa Rożek (od emerytowanych nauczycieli ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Chrzanowie)
- 12.00
- 18.00 **SUMA ODPUSTOWA**
1) Za parafian
2) + Zofia i Mikołaj Radym, ich dzieci Jolanta i Ryszard z rodzinami oraz dusze w czyśćcu cierpiące
3) + Józef Zelech (od kolegów syna z pracy)
4) + za zmarłych polecanych Bogu w wypominkach

WTOREK – 7 XII

Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

- 6.30 1) + Krzysztof Janda (od rodziny Tomskich)
2)
- 8.00 + Franciszka Palka (od wnuczki z rodziną)
- 18.00 + Andrzej Warszawski (od Joanny, Piotra i Kamila Warzocha)
- 18.30 + Alina Marucha-Bolek (od męża z dziećmi)

ŚRODA – 8 XII

UROCZYŚCIE NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

- 6.30 **W intencji siostr Służebniczek z okazji ich święta patronalnego z prośbą o opiekę Matki Bożej i wytrwanie w powołaniu zakonnym**
- 8.00 + Jadwiga i Jerzy Piotrowscy, syn Tadeusz, synowa Anna (od rodzeństwa)
- 12.00 **Podziękowanie Matce Bożej za opiekę z prośbą o potrzebne łaski (od Róży Niepokalanego Poczęcia)**
- 16.00 + Rozalia i Andrzej Lewińscy
- 17.30 **NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY**
- 18.00 **W intencji próśb i podziękowań składanych podczas Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**
- **W intencji ofiarodawców naszej Parafii**
 - O łaskę żywej wiary
 - Dziękczynno-błagalna w intencji Zofii z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej
 - + Zofia Krakowiak (od córki Joanny)
 - + Maria Głuszczenko (od synów)
 - + Józef Zelech (od żony z dziećmi)
 - + Maria Borgula (od córki Ireny z rodziną)

CZWARTEK – 9 XII

- 6.30 1) + Halina Kalita (od brata Janusza z żoną)
- 6.30 2) + Tomasz Rybak (od Anny z rodziną)
- 8.00 O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Wiesławy Rusek i męża Stanisława (od Krystyny i Józefa)

- 18.00 Dziękczynno-błagalna w intencji Wiesławy w dniu imienin z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej i dary Ducha Świętego
- 18.30 Podziękowanie za otrzymane łaski z prośbą o błogosławieństwo Boże w pracy i dalsze łaski

PIĄTEK – 10 XII

- 6.30 + Zuzanna Turek (od chrześniaka Tadeusza z rodziną)
- 8.00 + Małgorzata Madejczyk (od Adriana Matan z rodziną)
- 18.00 1) + Wiesław Chechelski (od Stanisława z rodziną z Królewic)
2) + Anna Dulowska (od dzieci)
- 18.30 + Alina Marucha-Bolek (od koleżanek i kolegów z I LO w Chrzanowie)

SOBOTA – 11 XII

- 6.30 + Henryka Wartalska (od córki)
- 8.00 1) + Wiesław Chechelski (od córki z mężem)
2) + Artur Głogowski (od kuzynki Magdaleny z mężem)
3) + Waldemar Olszewik (od żony z dziećmi)
- 18.00 + Julian Kubica (od kolegów syna z ochrony z ZUS z Wadowic)

NIEDZIELA – 12 XII

- 7.00 O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Barbary Oczkowskiej-Walczak (od Jadwigi i jej siostry Anny)
- 8.00 + Wiesław Pogoda w dniu urodzin
WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
- 10.00 + Aleksander Bober z okazji imienin, rodzice: Karolina i Bogumił
- 11.00 + Anna i Leon Socha (od Mariusza, Wojciecha, Aleksandry i Magdaleny Socha z rodzinami)
- 12.00 + Anna Trytko (od sąsiadów z ul. Konopnickiej)
- 13.00 W intencji wolontariuszy i dobroczyńców, którzy wsparli Janka Kozuba i jego bliskich z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla nich
- 16.00 + Irena, Teofil i Ryszard Jarosz
- 18.15 O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Bronisławy i Jana Zatorskich
- 20.00 + Maria Głuszczenko (od córki)

Ciąg dalszy ze strony 3

Zdrada Judasza rozpoczęła się wtedy, gdy nie uwierzył w to, co Jezus mówił na temat Eucharystii. Tak samo zdradza Chrystusa każdy, kto odrzuca lub lekceważy objawioną prawdę o rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii lub kto przyjmuje niegodnie Komunię św. ■

ks. Mieczysław Piotrowski

Kancelaria parafialna czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: godz. 11.00-12.00, poniedziałek, środa: 16.00-17.30.
Zarząd cmentarza (w sprawach pochówku i cmentarzy): poniedziałek-piątek: godz. 9.00-12.00, piątek: 16.00-18.00.
Poradnia Życia Rodzinnego: poniedziałek i piątek: 18.00 - 19.00, sobota: 11.00-12.00.
Spowiedź w parafii: codziennie podczas Mszy świętych (także w niedzielę) oraz wieczorem od 17.30 do 18.30.

NICOLAUS - niedzielny biuletyn informacyjny parafii św. Mikołaja w Chrzanowie. Adres: Parafia św. Mikołaja, ul. Mickiewicza 5, 32-500 Chrzanów, telefon: 32 623 26 24, e-mail: parafia.mikolaj.chrzanow.1325@gmail.com, www.mikolajchrzanow.diecezja.pl, www.facebook.com/mikolajchrzanow, konto parafialne: 97 8444 0008 0000 0077 7087 0001